

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság az Bf.II.667/2022. számú ügyben Szegeden, 2023. március 7. napján megtartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a 8. sorszámú

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a *Kecskeméti Törvényszék 2022. november 3. napján meghozott 8.B.517/2022/2. számú ítéletének Terhelt1 II. vádlottra vonatkozó részét megváltoztatja.*

Terhelt1 II. r vádlott cselekményét *társtettesként* elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettének [Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat] *minősíti.*

A közügyektől eltiltásra ítéletet *mellőzi.*

A szabadságvesztés végrehajtását *5 (öt) év próbaidőre felfüggeszti.*

Amennyiben a felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtását elrendelik, a pénzbüntetés helyébe lépő szabadságvesztés végrehajtási fokozata *börtön*, egyéb esetekben a pénzbüntetés helyébe lépő szabadságvesztést *fogház* fokozatban kell végrehajtani.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet *helybenhagyja* azzal, hogy *mellőzi* azt a megállapítást, hogy egy napi tétel összegének helyébe egy napi szabadságvesztés lép.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Kecskeméti Törvényszék a 8.B.517/2022/2. számú ítéletével Terhelt1 II. r. vádlottat vádlott bűnösnek mondta ki kábítószer-kereskedelem büntettében [Btk. 176. § (1)

bekezdés 4. fordulat] ezért 2 év szabadságvesztésre, 200 napi tétel pénzbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtön. A szabadságvesztés tartamába a Terheltl II. r. vádlott által 2019. november 27. napjától 2020. március 17. napjáig előzetes fogva tartásban és 2020. március 18. napjától 2020. november 13. napjáig bűnügyi felügyeletben töltött időt beszámította. Megállapította, hogy a beszámításnál egynapi előzetes fogva tartás egynapi szabadságvesztésnek, négy nap bűnügyi felügyeletben töltött idő ugyancsak egynapi szabadságvesztésnek felel meg, s a beszámítás után fennmaradó tartamot egynapi szabadságvesztésnek kell beszámítani. Megállapította, hogy Terheltl II. r. vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A bíróság a pénzbüntetés egy napi tételének összegét 2.000. forintban állapította meg, illetve, hogy az így kiszabott összesen 400.000 forint pénzbüntetést meg nem fizetése esetében börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni. Rendelkezett arról, hogy a pénzbüntetés átváltoztatása esetén egy napi tétel helyébe egy napi szabadságvesztés lép. Terheltl II. r. vádlottal szemben 2.135.000 forintra vagyonek Kobzást rendelt el. Továbbá rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelokról és kötelezte a II. r. vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

[2] A törvényszék ítélete ellen fellebbezést jelentett be Terheltl II. r. vádlott védője, a II. r. vádlottal szemben kiszabott büntetés mértéke miatt, elsődlegesen enyhébb büntetés kiszabása, másodlagosan az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés hosszabb időtartamban való próbaidőre történő felfüggesztése érdekében.

[3] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség a Bf.359/2022/8. számú indítványában a bejelentett fellebbezést alaptalannak ítélte és a törvényszék ítéletének helybenhagyását indítványozta.

[4] A védő fellebbezésének indokolásában kifejtette, hogy a helyes szankció megválasztásában hangsúlyos szerepe van az elkövető személyének. E vonatkozásban kiemelte, hogy Terheltl II. r. vádlott olyan mértékű megbánást és együttműködést tanúsított az eljárás során, amely nagyon ritka a kábítószer-kereskedelem típusú cselekményeknél. A II. r. vádlott példaértékű magatartást tanúsít 2009 ősze óta, amely miatt indokolt a vele szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztése.

[5] A vádlott védője a fellebbezési nyilvános ülésen a bejelentett fellebbezését annak indokolásával együtt fenntartotta. Kiemelte, hogy a II. r. vádlott az elsőfokú bíróság ítéletének meghozatala óta továbbra is kifejezetten példamutató magatartást tanúsít. Így a II. r. vádlott a intézmény rendszeresen az általa termelt gyümölcsökkel támogatja, ezzel kiegészítve a gyermekek étkeztetését, továbbá a intézmény_2 végez önkéntes társadalmi munkát, valamint beteg édesapja ellátásában segít. Mindezek alátámasztására a védő okiratokat is csatolt. Hangsúlyozta, hogy a büntetés kiszabásának az a lényege a II. r. vádlott számára, hogy többé ne kövessen el bűncselekményt. A büntetés végrehajtásának felfüggesztése esetén a II. r. vádlott nem szakadna ki a közösségi életből és a családi mezőgazdasági munkavégzésből. Mindezekre figyelemmel a büntetés célja a szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztése mellett is elérhető.

[6] Terheltl II. r. vádlott a fellebbezési nyilvános ülésen csatlakozott a védője által elmondottakhoz és őszinte megbánását fejezte ki. Indítványozta, hogy a személyi körülményeire tekintettel a másodfokú bíróság vele szemben végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztést szabjon ki.

[7] A védő által bejelentett fellebbezés alapos.

[8] Mivel az ügyészség által bejelentett fellebbezés kizárólag a kiszabott büntetések ellen irányult, ezért korlátozott felülbírálatnak volt helye. A másodfokú bíróság a

büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (továbbiakban Be.) 590. § (3) bekezdése alapján az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését, illetve részét bírálta felül. A korlátozott felülbírálat alapján azonban a Be. 590. § (5) bekezdésének a) pont aa) és ab) alpontjaira, valamint b), c) és d) pontjaira, az (5a) bekezdésére, valamint ugyanezen szakasz (7) bekezdésére figyelemmel a felülbírálat kiterjedt az elsőfokú bírósági eljárásra abban a körben, hogy történt-e olyan eljárási szabálysértés, amelyre figyelemmel a Be. 607. § (1) bekezdése, a Be. 608. § (1) bekezdése, valamint a Be. 609. § (1) bekezdése alapján az ítéletet hatályon kívül kell helyezni. Vizsgálta továbbá az ítéltábla a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezést, a bűncselekmény minősítését, valamint a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezést.

[9] Ennek során azt állapította meg a másodfokú bíróság, hogy a törvényszék nem vétett olyan eljárási szabálysértést, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményezné.

[10] Nem merült fel olyan körülmény sem, amelyre figyelemmel a terheltet fel kell menteni, vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni.

[11] A másodfokú bíróság az ítéletnek a II. r. vádlott személyi körülményeire vonatkozó részét – tekintettel arra, hogy az nem képezi a tényállás részét – az alábbiak szerint kiegészítette.

[12] Terheltl II. r. vádlott a intézmény1 és a intézmény_3 részére rendszeresen adományoz, valamint önkéntes munkát vállal. A II. r. vádlott ezen felül beteg édesapját ápolja.

[13] Az ítéltábla a törvényszék ítéletének [23] bekezdését a jogi indokolásba utalta, illetve a [20], [24], [34], [35], [36], [47] és [48] bekezdéseiből szintén a jogi indokolásba utalta annak megállapítását, hogy a kábítószer hatóanyagtartalma a minősítést megalapozó értékhatár hányszorososa volt, tekintettel arra, hogy az jogkövetkeztetés, így annak nem a tényállásban, hanem a jogi indokolásban a helye.

[14] Az elsőfokú ítélet [48] bekezdésében a törvényszék számítási hibát vétett. A [20] bekezdés tartalmazza, hogy Terheltl II. r. vádlott által megszerzett, le nem foglalt kábítószer összhatóanyag-tartalma a csekély mennyiség felső határának 21,66%-a. A [23] bekezdésben került megállapításra, hogy az ezen megszerzett kábítószerből a II. r. vádlott milyen mennyiségű kábítószerért értékesített tovább. Azaz a [23] bekezdésben meghatározott kábítószer-hatóanyag tartalom, amely a csekély mennyiség felső határának a 9,8%, már a részét képezi a [20] bekezdésben meghatározott kábítószer-hatóanyag tartalomnak, ekként a [48] bekezdésben összegezettek körében ezt a 9,8%-ot még egyszer nem kellett – és nem is lehetett – összeadni.

[15] Erre tekintettel az ítéltábla a [48] bekezdést – a jogi indokolásba utalt részét – akként helyesbítette, hogy a Terheltl II. r. vádlott által összesen megszerzett, tartott és értékesített, részben lefoglalt, részben le nem foglalt kábítószerek együttes mért és becsült hatóanyag-tartalma nem haladja meg a csekély mennyiség felső határát, annak (a [20] bekezdésben 21,66% + a [24] bekezdésben 28% + a [36] bekezdésben 21% + a [47] bekezdésben megállapított 28%, mindösszesen) 98,66%-a.

[16] A törvényszék által megállapított tényállás a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontjára tekintettel a másodfokú felülbírálat alapját képezte.

[17] A kábítószer fogalmát a Btk. 459. § 18. pontja határozza meg, amely 2023. január 1. napjával megváltozott. Ezért az 1/1999. BJE alapján a másodfokú bíróság a Btk. 2. §-ára is tekintettel megvizsgálta, hogy a jogszabályváltozás folytán a tényállásban írt anyagokkal kapcsolatban továbbra is fennáll-e a büntetőjogi védelem. Ezzel kapcsolatban azt állapította meg, hogy a Btk. 459. § (1) bekezdés 18. pontja szerint kábítószer az

egészségügyért felelős miniszter ellenőrzött anyagokról szóló rendelete 1. mellékletében a kábítószer I. és II., valamint a 2. mellékletében a pszichotróp anyagok I. és II. jegyzékén szereplő anyag. Az ellenőrzött anyagokról szóló 78/2022. (XII. 28.) BM rendelet alapján a tényállásban meghatározott anyagokhoz kapcsolódó büntetőjogi védelem változatlanul fennáll (K1 jegyzék 30. és P1 jegyzék 77. pont).

[18] A törvényszék a megállapított tényállásból okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, azonban tévedett, amikor a vádlott cselekményét önálló tettesként elkövetettnek minősítette.

[19] Ebben a körben a törvényszék hivatkozott az 1/2007. Büntető jogegységi határozat IV. pontjában foglaltakra, amely alapján önálló tettesi cselekményt fejt ki az, aki a kábítószernek kereskedés céljából történő megszerzését, készletezését megvalósítja.

[20] A jogegységi határozat IV. pontja – többek között – azt mondja ki, hogy azon elkövetők, akik részt vesznek a kereskedés elkövetéséhez szükséges résztvevőtevékenységekben, azok önálló tettesként megvalósítják a kábítószer-kereskedelem törvényi tényállását. Ez azonban csak arra az esetre vonatkozik, ha az adott kábítószer-kereskedelemben további – szándékegységben lévő – elkövetők nem vesznek részt.

[21] Jelen ügyben ugyanakkor az irányadó tényállás [30] bekezdése alapján Terhelt1 II. r vádlott abban a tudatban értékesítette az általa megszerzett kábítószerterhelt_4 vádlott részére, hogy azt a VI. vádlott tovább adja terhelt_7 vádlottnak szintén tovább értékesítési célzattal.

[22] A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (Btk.) 13. § (3) bekezdése alapján társtettesek azok, akik a szándékos bűncselekmény törvényi tényállását egymás tevékenységéről tudva, közösen valósítják meg.

[23] Tártstettség megállapításának van helye az úgynevezett láncolatos elkövetés esetén. Az pedig, hogy a II. r. vádlott akként szerezte meg a kábítószerterhelt_4 értékesítési céllal átadja a VI. r vádlottnak, aki szintén tovább adja azt a VII. r. vádlottnak, hogy végül a VII. r. vádlott értékesítse a kábítószerterhelt_4 – amivel a II. r. vádlott tisztában volt –, olyan láncolatos elkövetést eredményezett, amelyben az elkövetők akarategységben értékesítették a megszerzett kábítószerterhelt_4. Ily módon Terhelt1 II. r. vádlott társtettese a kábítószer-kereskedelem bűntettének.

[24] Helyesen hivatkozott a törvényszék az EBH2016. B.15. számú eseti döntésre, amely alapján, ha a kábítószer-kereskedelem elkövetője egyúttal fogyaszt is kábítószerterhelt_4, akkor a terhére kizárólag a fogyasztást elnyelő kábítószer-kereskedelem bűntettét kell megállapítani. A törvényszéknek ezzel kapcsolatban kifejtett álláspontját a másodfokú bíróság mindenben osztotta.

[25] A Terhelt1 II. r. vádlott terhére megállapított bűncselekmény 2 évtől 8 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, míg az irányadó középérték 5 év.

[26] A büntetés kiszabásának felülbírálati során a másodfokú bíróság további enyhítő körülményként értékelte, hogy a II. r. vádlott a beteg édesapjának ápolásáról gondoskodik, valamint a vádlott köz javára ellenszolgáltatás nélkül végzett szolgáltatásait (Kúria 56. számú BK. véleménye II/2. és II/5. pont). Ugyancsak további enyhítő körülmény a II. r. vádlott fiatal felnőtt kora és hogy hosszabb ideig állt a büntetőeljárás hatálya alatt (Kúria 56. számú BK. véleménye II/4. és III/10. pont).

[27] További súlyosító körülményként értékelte ugyanakkor a másodfokú bíróság a társtettesi elkövetést (Kúria 56. számú BK. véleménye III/12. pont).

[28] A helyesbített és kiegészített bűnösségi körülmények mellett és különösen a II. r. vádlott személyi körülményei alapján alaposan feltehető, hogy a büntetés célja annak

végrehajtása nélkül is elérhető, ezért a szabadságvesztés végrehajtását a Btk. 85. § (1) bekezdése alapján, ugyanezen jogszabályhely (2) bekezdésében meghatározottak szerinti maximális 5 év próbaidőre felfüggesztette.

[29] A szabadságvesztés büntetés végrehajtásának próbaidőre történt felfüggesztésére figyelemmel az ítéltábla a vádlott közügyektől eltiltására vonatkozó rendelkezést – törvényi feltétel hiánya folytán – mellőzte.

[30] A kiszabott pénzbüntetést az ítéltábla arányosnak találta, ugyanakkor a Btk. 51. § (2) bekezdése alapján rendelkezett akként, hogy amennyiben a felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtását elrendelik, a pénzbüntetés helyébe lépő szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtön, egyéb esetekben a pénzbüntetés helyébe lépő szabadságvesztést fogház fokozatban kell végrehajtani. valamint mellőzte annak megállapítását, hogy egy napi tétel összegének helyébe egy napi szabadságvesztés lép, tekintettel arra, hogy a hatályos és alkalmazott Btk. ilyen rendelkezést már nem tartalmaz.

[31] A törvényszék büntetéssel kapcsolatos egyéb rendelkezései is törvényesek voltak.

[32] A törvénynek megfelelően és helyes összegben rendelt el az elsőfokú bíróság vagyoneklobzást a II. r. vádlottal szemben, annak jogszabályi alapjait is helyesen jelölte meg.

[33] Helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a II. r. vádlottat kötelezte az elsőfokú eljárás során felmerült bünygyi költség teljes összegének megfizetésére, tekintettel arra, hogy a II. r. vádlott bünössége megállapításra került és a bünygyi költség összege az eljárás tárgyát képező cselekményekhez képest nem tekinthető aránytalanul nagynak.

[34] Tekintettel a 8/2015. (IV.17.) AB határozatban írtakra, a másodfokú bíróság hivatalból vizsgálta a Btk. 102. § (1) bekezdése szerinti előzetes bírósági mentesítés lehetőségét, mivel vele szemben végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztést szabott ki. Megállapította, hogy a II. r. vádlott az általa elkövetett bünccselekmény tárgyi súlya, jellege miatt nem érdemes arra, hogy előzetes mentesítésben részesüljön.

[35] A kifejtettekből következik, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítéletének Terheltl II. vádlottra vonatkozó részét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy mellőzte azt a megállapítást, hogy egy napi tétel összegének helyébe egy napi szabadságvesztés lép.

[36] A helybenhagyó rendelkezés indokait a határozat a Be. 605. (4) bekezdésére figyelemmel röviden tartalmazza.

[37] Az ítélettel szemben a Be. 615. § (1) és (2) bekezdése értelmében nincs helye fellebbezésnek.

Szeged, 2023. március 7.

Dr. Mezölaki Erik
a tanács elnöke

Dr. Halász Edina
előadó bíró

Dr. Nagy Erzsébet
bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.II.667/2022/8. számú ítélete és a Kecskeméti Törvényszék 8.B.517/2022/2. számú ítéletének *Terheltl II. vádlottra vonatkozó része* a jelen ítéletben foglalt változtatásokkal a mai napon *jogerőre emelkedett*.

Szeged, 2023. március 7.

Dr. Mezőlaki Erik
a tanács elnöke